

Як баба чорта дурила (народна казка)

Автор Невідомий

Зосталась жінка удовою і вже зістарилася; сидить, журиться. Раніше-то степів було багато, на їх люди були не дуже голодні; так та жінка, горюючи, й каже:

– Хоч би сам чорт прийшов та виорав мені ниву.

Іде той чорт, зробився мужиком і до неї в хату увійшов, каже:

– Здорова будь, бабо!

– Здоров!

– Я чув, що ти клопочешся, бо нема кому степу виорать?

– Клопочусь.

– То я тобі виорю.

Чорт заходивсь і виорав ниву; питається тієї баби:

– Що ми, – каже, – посіємо?

А баба йому:

– Посієм моркву, морква добре росте, а бадилля ще більше.

Чорт не знав, що з неї їсти, та думав, що бадилля. Баба його й питає:

– Як же ми будемо ділитися?

– Ділитися, – каже чорт, – будемо так: те, що зверху, те мені, а тобі – коріння.

Баба тільки усміхнулась, дума собі: добре!

От насіяли, вродила морква. Чорт забрав бадилля на в'язку й приносить додому. Ті, його чорти-товариші, й сміються:

– Каже, що він розумний. Де в біса! Його й баба обманула. Було б тобі те брать, що в землі, а не те, що зверху.

Він каже:

– От як піду на другий год, то я її обману.

На другий рік виорав їй ниву; приходить до баби й питає:

– Що посіємо?

– Мак, – каже баба.

Посіяли. Чорт старається та поливає. Ті лопуцьки ростуть великі, а маківки ще більші. Дозрів мак. Баба питає:

– Як ми будем ділитися?

А чорт і каже:

– Мені те, що в землі, а тобі – що зверху.

Баба маківки позрізувала, а чорт бадилля зв'язав і поніс додому. Чорти знову соромлять його. Він тоді спересердя каже:

– Піду сякої-такої віри бабу вб'ю.

Приходить він до тої баби, а вона й пита:

- Чого ти прийшов?

- Я тебе, бабо, вбити хочу.

Та баба йому й каже:

- Е, ти чорт, бісової віри, здоровий, іще й справді вб'єш мене, а треба битися по правилах.

- Як, - пита чорт, - по правилах?

- Візьми верхові вила, а я візьму качалку, та підем у хлів битися. (Вона знов його обманула).

Увійшли вони у хлів битися, той чорт зачепився за бантину ріжками, бо вила були довгі, а баба, де влучить чорта, там і б'є. Той чорт просить:

- Бабо, голубочко, на тобі верхові вила, а мені дай качалку та ходім надвір биться.

Оддав чорт бабі вила, а сам узяв у баби качалку й пішли надвір биться. Чорт маха качалкою кругом себе, а баба його вилами штурха. Чорт бачить, що біда, та хода! Прибіга додому, а з нього сміються і з дому проганяють, що два рази баба обманула, а на третій ще й побила. Той чорт тоді й пішов. Ходив-ходив голодний днів зо три; зайшов на степ, а мужик пеньки корчує. Чорт зробився чоловіком і каже:

- Здоров, чоловіче! Чи даси мені хоч повечерять, як я поможу тобі пеньків корчувать?

- Дам, - каже.

Чорт так корчує, що геть усі пеньки повиривав до вечора. Приїжджає мужик з чортом (не зна мужик, що то чорт), випряг коня; пішов з ним у хату; жінка насипала там борщу, ріже хліб. Діти кажуть:

- І я їсти хочу, і я їсти хочу!

А той чоловік і каже:

- Чорта з'їжте!

Той чорт з хати! (І пообідав якраз!)